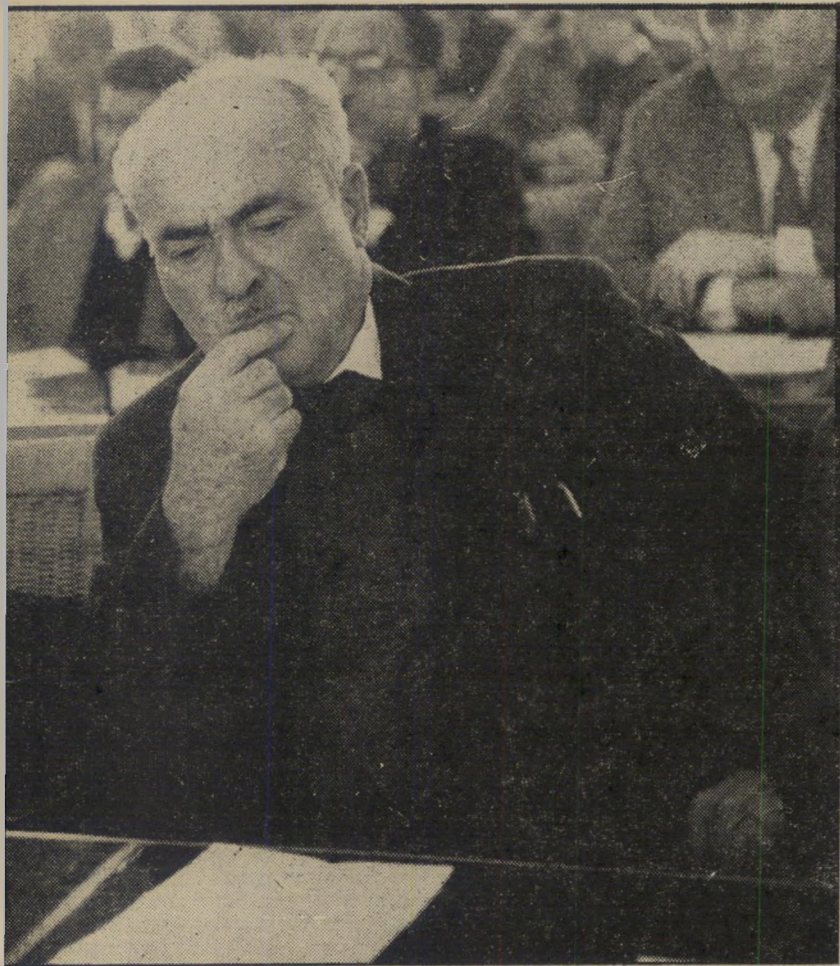

"...בן-אהרון שרף יותר מדי את הסטייק..."

"אני אשאיר אחרי במה חרוכה..."

"...אם יסלקו אותי מכסאי, ישתלטו עליו העכברים..."

אני יצחק
בן-אהרון,
אלם רק -

על סמך הנחה זו אני מפנה אליך את שאלותי אלה. אתהיה בעובדות המטרידות אותי.

ב-24 ביולי 1973 אמרתי במסיבת עיתונאים כמה דברים שהתייחסו אליך. אצטט את הדיווח שפורסם למחרת היום בהארץ:

בדברו על הבחירות להסתדרות, מסר מר אבנרי, כי נודע לו ממקור מוסמך שהמערך החליט לבחור את ירוחם משל כמוכ"ל ההסתדרות ל-אחר הבחירות. הליכתו של יוסף אל-מוגי לחיפה נובעת מהחלטה זו. יש להניח שיצחק בן אהרון יודע זאת, ולמרות זאת הוא נותן יד, לתמרון של אחיזה עיני הציבור, שהתייצבו בראש רשימת המערך בבחירות להסתדרות.

(במסיבה עצמה לא אמרתי, כמובן, ש"המערך החליט", אלא ש"הגוש במפא"י החליט". אולם מבחינה מעשית אין הבדל בין שני אלה.)

למחרת היום (26.7.73) דיווח מעריב את חגובתך, שניתנה ב"תשובה לשאלת סופר מעריב בקשר להודעתו של ח"כ אורי אבנרי".

והנה דבריך:

"אם הוא (אורי אבנרי) כל כך אוהב אותי, שיגלה את המקורות מהימנים, שאמרו לו שידעת מפלגת העבודה לבחור תחתי את ירוחם משל. לי לא ידוע שישנה החלטה כזו, וכל מה שיש אמר בענין זה אורי אבנרי. רי הוא בדותה מאל"ף ו' עד ת"ו", הוסיף.

אני משווה את דבריך אלה לדברים שאמרת עשרה ימים לפני כן, ושר הובאו בהארץ מיום 16.7.73 תחת הכותרת "בן-אהרון: העבודה עוד לא החליטה מי יהיה מוכייר ההסתדרות הבא". נאמר בידיעה:

בתשובה לשאלה אמר (בן-אהרון) כי

הייתי רוצה לזכור אותך, ככל הידירות, כמה מושגי-סוד של הגנינות ציבורית.

לא כדי לקנטר ולהאשים. פשוט כדי להבין את מעשיך. וכדי לפענח תעלומה המטרידה אותי מזה זמן רב.

שהרי אתה יודע כאיש הגון. אתה הי הגונים המעטים שעוד נותרו בשימון הר מוסרי של המישטר הקיים במדינה. אחד המייצג בעיני רבים - וגם בעיני שלי - את ההיפך הגמור מפרשות כמו נתיבי נפט, קרן-ספיר, ורד, אוטוקארס ועוד.

לכן מוכרח להיות הסבר כלשהו להתנהגותך הפוליטית, הנראית לי תמוהה.

"גוסר הומונוטי"

נכון, מידחמת-בחירות - משוחררת מן הכללים המקובלים של הגנינות, כך, על כל פנים, מקובל להניח.

במילחמת-בחירות רגילים הכל לתת ציקים ללא כיסוי ושטרות שאין החותם מתכוון לאף לרגע לפרעם. אילו נהגו כך אנשים פרטיים, ביחסיהם הפרטיים, הם היו הולכים לבית-הסוהר. ידידיהם היו מנדים אותם, והכל היו נזוהרים מלעשות עימם עסקים. אך בחיים המפלגתיים, זה מותר ומקובל, והכל צוחקים למחרת היום על הבוחר החמים שנפל בפח.

במילחמת-בחירות רגילים הכל להשמיע ולהעליל ללא גבולה. אילו עשו זאת ב"חיים הפרטיים" היה המושמץ תובע את המשמץ לדין. אולם במילחמת-הבחירות מחזיר המושמץ השמצה למשמץ. ולמחרת יום הבחירות מתחבקים המושמץ והמשמץ במיזון הכנסת, או במיזון הוועד הפועל.

במילחמת-בחירות מתאחדים - "למען טובת הכלל" - אנשים שזה עתה קראו איש את רעהו בשם גבלים, גונבי-סוסים, רמאים, חולי שיגעון-גדולות, אנשי-מאפיה. רבעהו, חולצים במתימה את איש ידי רעהו, הם חולצים על היום, בקרוב בימינו, בו יוכלו לנעוץ בחדווה את הסכין זה בגבו של זה.

בקיצור, הכל מותר. אין גבול. אין כל טעם לדבר בהקשר זה על הגנינות, על מוסר, על אמת ויושר.

אולם נדמה לי שאתה, החבר בן-אהרון, אינך מקבל מוסר הומונוטי. זהו זה של ג'ונגל הבחירות. רי ברת כה הרבה עם מוסר וצדק, עד כי בחר לי שדעתך יש לשמר עדיהם גם כסאפארי הגדול של צייד הקודות.

יצחק בן-אהרון: המזכ"ל היוצא

ובכן, הארץ מיום 3.8.73, בראיון עם יאיר קוטלר:

"עופר: בן-אהרון שרף יותר מדי את הסטייק. זו דוגמה ברורה לעשיית-יתר. אנו יכולים להגיע להישגים בשביל הפועלים והשכבות החלשות רק בשיתוף-פעולה בין ההסתדרות לבין הממשלה. ברור כי ה"פארטנר הראשי בעניין זה היא הממשלה. היא עשתה גדולות ונצורות, ולכן מאמינים לנו. בן-אהרון, בכמה ביטויים והתפרצויות, לא תרם לשיתוף-הפעולה עם הממשלה, שהוא הבסיס להישגים."

"... חברינו בוועד הפועל של ההסתדרות ובלישכת המיפלה צריכים להציע מועמד, יעמדו המועמדים ונשקול. איני פוסל את בן-אהרון כמועמד, אך יש לפעמים הפתיעות. אנו אומרים גלויות לבוחר: אתה מצביע בעד המערך בהסתדרות, ולא בעד בן-אהרון או מישהו אחר, כי את המועמד

מיפלת העבודה לא החליטה מי יהיה המזכ"ל הבא של ההסתדרות, והוא מצידו לא נתן הסכמתו לכהן קדוציה נוספת. אחת מן השתיים: או שלא די ברת לגמרי אמת, כאשר הכחשת את דברי בעבור עשרה ימים, או שהכחשה שלך מתייחסת רק ל"פרט אחד: ש כ כ ר הוחלט למנות במקומך את החבר ירוחם משל."

אם כן, נמשיך בציטוטים.

בעבור כמה ימים באה אסמכתא ממקור בלתי צפוי. הגבר: מירה אברך, בטורי הרכילות שלה בידיעות אחרונות. פירסמה סיפור מעניין תחת הכותרת:

מירה אברך חספרת:

מה אסתחר מאחורי החיך הגיסחורי של משל?

מספרת הגברת אברך: "השבוע התעקש שה"ציפור הקטנה" ללחוש באוזני... אף שיצחק בן-אהרון הוא שיהיה ראש חטה הבחירות להסתדרות, הרי ירוחם משל הוא שממליך-המלכים חפץ ביקרו. בקיצור, את רי שיטל-חבר-ההסתדרות את המעטפה לקלפי, ירוחם משל הוא שיוצע כמזכיר הכללי של ההסתדרות, ויבחר. האם יעמוד לבחירה? שאלתי אותו כשנפגשנו ב"במיקרה, הוא חייך. חיוכה של המונה ל"זה. אינו יותר מיסתורי."

בוודאי תאמר: האם סתמך על רכיל-אית, על מה שציין ירוחם משל למירה אברך, כאשר פגש אותה "במיקרה"? אם כן, נעבור מן הרכילות ונשר לאחד הכופים: אברהם עופר. זו כבר לא ציפור קטנה ונחשת, אלא עוף דורס המשמיע קול גדול.

עופר. חברינו בוועד הפועל של ההסתדרות ובלשכת המשל לנה ציפים לרצות מועמד. יעמדו המועמדים ונשקול. איני פוסל את אומרים גלויות לבוחר: אתה מצביע בעד המערך בהסתדרות, ולא בעד בן-אהרון או מישהו אחר, כי את המועמד מוכיל אנו נבחר אחרי הבחירות.

— האם בחירתו מתייחסת רק ל"פרט אחד"?

לחפיק המזכ"ל אנו נבחר אחרי הבחירות.

זה יפה, פשוט וגלוי-לב.

הסטייק הוא בן-אהרון

יש בחירות. צריכים להצביע בעד המערך. בעד כל המערך. בעד משה דיין (אתה זוכר את האימרה שלו על שאין בכוחנו להרים שני גלגלים, ועל כן יש לוותר על דגל הקדימה הסוציאליטי?) בעד